

CHỮA TRỊ “BỆNH” THỜ Ơ

▶ THÁNG BA - THÁNG THANH NIÊN VÀ SỨC TRẺ. ĐẾN LÚC ĐỂ “REFRESH” HOẠT ĐỘNG ĐOÀN, HỘI MÌNH SAU MỘT THỜI GIAN LIỀN MIỀN CÁC DỊP NGHỈ LỄ RỒI ĐẤY BẠN! CÙNG THAM KHẢO KINH NGHIỆM TỪ NHỮNG CÁN BỘ ĐOÀN, HỘI VỀ CÁC PHƯƠNG PHÁP CHỮA TRỊ BỆNH TẬT CỦA ĐOÀN/HỘI VIÊN, ĐƯỢC NHÓM CTV BLOG SV GHI LẠI.

“NGẠI THAM GIA”

Căn bệnh đáng lo ngại này không phải không có phương pháp điều trị đâu. Giao việc tận tay sẽ không đoàn/hội viên nào thoái thác được. Vấn đề là cán bộ Đoàn chủ chốt cần lên kế hoạch cụ thể và xác định đúng đối tượng. Chú ý khâu “chọn mặt gửi vàng” này nhé, nếu giao một việc quá “to tát” cho một nhân chưa kinh nghiệm

lắm đảm nhiệm thì thật thảm họa. Theo Lê Nga (Cựu cán bộ Hội SV Trường ĐH Kinh tế Quốc dân) thì mỗi bạn sinh viên đều là những nhân tố đầy tiềm năng của hoạt động Đoàn, Hội. Điều quan trọng là cán bộ chủ chốt biết cách phân bổ công việc khéo léo và “có tay chân” khắp nơi để khám phá ra điểm mạnh của các nhân tố tiềm năng này. Còn nữa, “Để các bạn đoàn/hội viên thấy công việc mình đảm nhiệm thực sự hữu ích với bản thân họ, các bạn ấy sẽ nhiệt tình tham gia” - N.Hoàng (cán bộ Đoàn Trường ĐH Hà Nội) chia sẻ. Thử kết hợp thành phương pháp “giao việc hữu ích tận tay” để khắc phục bệnh “ngại tham gia” các lớp trưởng, bí thư nhé!

“BỔNG DUNG THẤY CHÁN”

Đây là căn bệnh “nhiều lần gặp phải” của các đoàn/hội viên. Theo Ngọc Tú (sinh viên Trường ĐH Giao thông Vận tải) thì có thể do phải làm đi làm lại một loại công việc khiến nhiều người cảm thấy nhàm chán. Các bạn có thể đảo vị trí cho nhau trong một thời gian, người quen làm việc này chuyển sang làm việc của người khác (chú ý là vẫn phải có người nhiều kinh nghiệm đảm

nhệm vị trí then chốt nhé). Gợi ý thứ hai là cùng triển khai những hoạt động mới. Những cái đầu bùng nổ đầu rồi, đóng góp ý kiến đi nào. Chung tay phát triển hoạt động mới nhất định sẽ giúp các bạn tìm lại cảm hứng và nhiệt tình với công tác Đoàn, Hội.

IM LẶNG LÀ VÀNG

Tình trạng im lặng, chờ đợi chủ tọa cho ý kiến rồi biểu quyết khá quen thuộc trong các buổi họp Đoàn, Hội. Thế nhưng sau buổi họp, những ý kiến ngoài lề lại có phần sôi nổi, hào hứng. Hà Anh, cán bộ Đoàn Viện ĐH Mở Hà Nội bật mí kinh nghiệm chữa bệnh không chịu phát biểu trong các buổi họp: “Căn nguyên của bệnh này là do các bạn ngại phải đưa ý kiến trước nhiều người, sợ mất lòng, ngại nói trước đám đông... Để khắc phục, chủ tọa có thể đề nghị mọi người ghi ý kiến vào giấy và nộp lại, không cần thiết phải ghi tên. Theo kinh nghiệm của mình, cách này nhiều khi thu lại được nhiều đề xuất rất thú vị đấy. Các bạn thử áp dụng xem sao?”

>> CHIK

TÔI LÀ CON GÁI CỦA MẸ TÔI

“Tôi là con gái của mẹ tôi” đề cập đến mối quan hệ giữa mẹ và con gái – một mối quan hệ phức tạp nhưng cũng ràng buộc gắn kết hơn bất kì mối quan hệ nào.

Sự khác biệt giữa hai thế hệ: thế hệ mẹ - thế hệ của những người từng trải, thế hệ con - thế hệ của lớp trẻ thời đại mới luôn muốn khẳng định mình, không muốn bị ràng buộc bởi bất kỳ điều gì... đã vô tình tạo ra một khoảng cách giữa mẹ và con. Nhưng tất cả những gì mẹ làm cũng chỉ vì muốn con gái mình trở nên độc lập hơn, mạnh mẽ hơn... Và chỉ khi đã trưởng thành và trải nghiệm cuộc sống nhiều hơn, những cô con gái mới có cơ hội thấu hiểu lòng mẹ...

Tác giả Iris Krasnow là người có một tuổi thơ nhiều biến động và mối quan hệ nhiều cung bậc với người mẹ của bà. Khi cũng đã trở thành một người mẹ, bà

mới nhận ra giá trị và sợi dây tinh thần mỏng manh nhưng vô cùng bền chặt của tình mẫu tử. Cũng chính điều này đã thôi thúc nhà báo - tác giả sách tâm lý xã hội Iris trò chuyện với hàng trăm phụ nữ về chủ đề nhạy cảm này. Những câu chuyện bắt đầu từ lời đề nghị: “Chia sẻ với tôi về mẹ của cô nhé”, bằng sự lắng nghe với cả tâm hồn và khả năng phân tích, tổng hợp khéo léo, tác giả đã mang đến cho chúng ta một cuốn sách thực sự ý nghĩa.

Thông điệp mà Iris gửi đến tất cả những người con gái, là: “Hãy hiểu mẹ mình trước khi quá muộn” – rất ngắn gọn, nhưng giàu giá trị nhân văn.

Kinh nghiệm khi đọc cuốn sách này của mình:

Nên đọc ít nhất 2 lần. Nên đọc kỹ và ngẫm nghĩ kỹ khi đọc từ lần 2. Tin rằng dù không là con gái, bạn cũng sẽ cảm thấy xúc động sâu sắc.

>> GIÓ

LÀ CON GÁI, THẬT TUYỆT!

“Rất đơn giản, nhưng lại cực kỳ phức tạp.

Rất yếu đuối, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ.

Rất khó hiểu, nhưng cũng rất đơn giản.

Rất đáng trách, nhưng vô cùng tuyệt vời...

Vì cô ấy là con gái!”

Hôm trước tình cờ đọc được một đoạn viết về “giới mình” của một thành viên nam trong diễn đàn, bỗng dung thấy vui và vui luôn cả ngày hôm ấy. Là con gái, thật tuyệt đấy chứ! Từ nhỏ đến giờ, đi đâu mình cũng luôn được ưu tiên, được nhường nhịn. Lớn lên thì được phép điều đà. Ngay cả những sản phẩm dành cho con gái cũng đa dạng, phong phú hơn của con trai nhiều. Ông anh trai suốt ngày thắc mắc sao con gái “điều oi là điều” thì không sao, con trai chú ý đến ăn mặc một chút là bị ý kiến liền.

Tháng ba này có ngày Quốc tế phụ nữ. Dịp lễ tết kỉ niệm dành cho chị em trong năm thì không thiếu. Mà hình như chẳng có ngày nào dành riêng cho nam giới cả. Được là một phần của “một nửa thế giới” luôn được tặng quà

và được tôn vinh, sao lại không thấy vui cơ chứ? Là con gái, thật đáng tự hào! Chẳng phải càng ngày càng có nhiều nữ giới tham gia vào các vị trí chủ chốt trong xã hội đó sao. Ô! Vô số ví dụ nhé! Như là cựu Ngoại trưởng Mỹ Condoleezza Rice, Thủ tướng Ukraine Yulia Tymoshenko, cựu thủ tướng Anh Margaret Thatcher... Cả năm bạn nam lớp mình đều rất ngưỡng mộ Hilary Clinton, tân Ngoại trưởng Mỹ đấy.

Là con gái, thật tuyệt với những niềm vui nho nhỏ thế này thôi: Được bố và anh trai chiều chuộng vô cùng, được mẹ rủ đi học làm bánh và trang điểm, thỉnh thoảng có một ánh mắt ngưỡng mộ của người qua đường khi mình mặc váy mới, được giáo viên thể dục ưu ái hơn...

Là con gái thật tuyệt nhỉ?

>> GIÓ